

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6424** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба от 16.12.2022 г. на „ВЕЦ Своге“ ЕООД, с която се иска допълване на постановеното решение № 6684/10.11.2022 г., с което съдът да се произнесе по цялата жалба, като се отмени постановения отказ и в частта, с която органът е отказал да преиздаде останалите четири разрешителни както следва: 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140106/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Бов Север“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140107/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Бов Юг“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140108/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Г.“ и 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140109/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Л.“.

В молбата се поддържа, че постановеният отказ, обективиран в писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“, се отнася за 9 броя разрешителни (пет броя, за които е постановено решение и 4 броя, за които съдът е пропуснал да се произнесе). Допълнително поддържа, че жалбата се отнася за всичките 9 броя разрешителни, предмет на оспорвания акт.

Директорът на Б. дирекция „Д. район“ изразява становище за неоснователност на искането за допълване на решението.

Искането е допустимо, тъй като е направено от активно процесуално легитимирана страна – участник в производството по делото в качеството му на жалбоподател. Същото е направено в едномесечния срок по чл. 176, ал. 1 АПК.

Разгледано по същество, искането за допълване на постановеното решение е неоснователно. Съображенията са следните:

На първо място съдът намира, че не е необходимо искането да се разглежда с призоваване на страните в открито заседание, тъй като за произнасяне по същото е достатъчно да се обсъдят оплакванията в жалбата, мотивите на административния акт и част от документите, послужили за издаване на оспорвания акт, респ. подкрепящи доводите в жалбата.

По делото е налично писмо вх. № КД-07-2602 от 12.10.2021 г., с което „ВЕЦ Своге“ ЕООД информира Б. дирекция „Д. район“, че е инвеститор по инвестиционен проект за енергийно оползотворяване на водите на река Искър и експлоатира по поречието на река Искър от [населено място] до [населено място] пет водоелектрически централи: МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „П.“ и МВЕЦ „О.“. По всеки един от тези 5 ВЕЦ –а е издадено отделно разрешение за водоползване на воден обект, т. е. писмото касае единствено 5 броя разрешителни.

По делото е налично уведомление вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г. (изх. № 2022-06-07-ОР-0101), с което „ВЕЦ Своге“ ЕООД информира Б. дирекция „Д. район“ за извършена промяна на правната форма на дружеството, на което са издадени 5 броя разрешителни за водовземане, а именно: 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140101/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Л.“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140102/18.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „С.“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140103/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Ц.“; 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140104/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О.“ и 5). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140105/23.02.2011 г. за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „П.“. Пояснено е, че „ВЕЦ Своге“ ЕООД е правоприменик на това дружество и продължава да експлоатира и заплаща таксите за обектите по разрешителните. Направено е искане в горепосочените разрешителните за водовземане да се отрази промяната на правна форма и да се оставят непроменени останалите условия по тях.

От двете уведомления вх. № КД-07-2602/12.10.2021 г. и вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г., подадени от „ВЕЦ Своге“ ЕООД се налага категоричен извод, че същите се отнасят само и единствено за 5 броя разрешителни. 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140101/18.02.2011 г. за МВЕЦ „Л.“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140102/18.02.2011 г. за МВЕЦ „С.“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140103/23.02.2011 г. за МВЕЦ „Ц.“; 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140104/23.02.2011 г. за МВЕЦ „О.“ и 5). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140105/23.02.2011 г. за МВЕЦ „П.“.

В посочените две уведомления, адресирани до административния орган, липсват искания по отношение на други разрешителни за водовземане и по – конкретно описаните в молбата за допълване на решението. В тази връзка съдът приема, че

органът не е сезиран с искане за преиздаване на 4 броя разрешителни за водовземане, които са предмет на искането за постановяване на допълнително решение, а именно: 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140106/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Бов Север“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140107/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Бов Юг“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140108/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Г.“ и 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140109/01.03.2011 г. за производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Л.“.

Следва да се отбележи, че е постановен отказ, обективиран в писмо изх. № КД-07-2091-(1)/16.06.2022 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“. В същия изрично е прието, че органът е сезиран с уведомление вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г. (изх. № 2022-06-07-ОР-0101) за преиздаване на 5 броя разрешителни за водовземане на повърхностен обект, а именно: 1). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140101/18.02.2011 г. за МВЕЦ „Л.“; 2). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140102/18.02.2011 г. за МВЕЦ „С.“; 3). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140103/23.02.2011 г. за МВЕЦ „Ц.“; 4). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140104/23.02.2011 г. за МВЕЦ „О.“ и 5). Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140105/23.02.2011 г. за МВЕЦ „П.“.

В акта са изложени фактически и правни основания за отказа за преиздаване на поисканите 5 броя разрешителни. Допълнително са изложени мотиви, че същите основания се отнасят и за други 4 броя разрешителни, които са предмет на искането за постановяване на допълнително решение. Съдът намира, че органът единствено е направил констатация за прекратеното действие на тези 4 броя разрешителни (предмет на молбата за допълване на решението), т. е. излишно е направил тези констатации, тъй като не е сезиран за преиздаването им.

В жалбата на „ВЕЦ Своге“ ЕООД изрично се поддържа, че с двете уведомления вх. № КД-07-2602/12.10.2021 г. и вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г. е направено искане за преиздаване на разрешителните за водопопзване на воден обект, т. е. на процесните 5 броя, тъй като същите се отнасят само за тях. Нещо повече, на стр. 4 и 5 от жалбата (л. 12 и л. 13 от делото) изрично са отразени процесните 5 броя разрешителни, чието преиздаване се иска. Вярно, че в жалбата са отразени останалите 4 броя разрешителни (предмет на молбата за допълване на решението), но това е изложени единствено като допълнение, както е направил органа, т. е. липсва оплакване за останалите 4 броя. В подкрепа на това е и изложеното на стр. 5 от жалбата (л. 13 от делото), а именно „За пълнота следва да бъде посочено ....“.

Това, че оплакванията в жалбата се отнасят само до 5 броя разрешителни личи и от доказателствените искания на жалбоподателя, а именно представени са 5 броя доклади и декларации, заплатени такси за 5 ВЕЦ – а (л. 142 от делото) и искане за допускане на съдебно – техническа експертиза (л. 561 от делото), касаещи МВЕЦ „Л.“, МВЕЦ „С.“, МВЕЦ „Ц.“, МВЕЦ „О.“ и МВЕЦ „П.“. Вярно, че в становище от 17.10.2022 г. (л. 550 от делото) е посочено, че заявленията се отнасят за 9 броя разрешителни, но това е по – скоро оценка на представени доказателства, а не искане, като тази оценка не намира опора в обсъжданите две уведомления.

От правна страна се констатира следното:

Разпоредбата на чл. 176, ал. 1 АПК предоставя процесуална възможност за отстраняване на непълноти в съдебния акт по искане на страната и намира приложение, когато този акт е действително непълен, т. е., когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване или по всички искания. За да е непълно решението следва същото да не е изчерпало спорния предмет, т. е. след постановяване на решението му част от спора остава висящ. Спорният предмет се определя от направеното оспорване с жалбата и от постановения административен акт.

В настоящия случай с жалбата са направени оплаквания, за които са изложени доводи за подадени две уведомления за преиздаване на 5 броя разрешителни и че органът „в отговор на последното писмо“ (л. 12 от делото, ред 4) се е произнесъл с оспорвания акт. От целия текст на жалбата се налага извод, че оплакванията са свързани с отказа за преиздаване на разрешителните, които са предмет на двете уведомления вх. № КД-07-2602/12.10.2021 г. и вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г.

Административният акт също се отнася за процесните 5 броя разрешителни, които са предмет на двете уведомления, като органът изрично приема, че е сезиран с писмо вх. № КД-07-2091/08.06.2022 г. (изх. № 2022-06-07-ОР-0101). Изключително важно е да се отбележи, че производството по преиздаване на разрешителни за водоползване, регламентирано в чл. 79, ал. 2 и ал. 3 ЗВ, се развива по инициатива на заинтересованото лице, т. е. само и единствено при сезиране. Органът е лишен от възможност служебно да преиздаде разрешително в полза на правоприемник. Това означава, че е ирелевантно обсъждането в акта на останалите 4 броя разрешителни (предмет на молбата за допълване на решението), тъй като за тях не е направено искане за преиздаване, което означава, че няма как да е формиран отказ за преиздаване (единствено се касае за излишни разсъждения на органа относно действието на тези разрешителни, тъй като не са предмет на образуваното административно производство).

Както се посочи в жалбата липсват оплаквания за отказа за преиздаване на останалите 4 броя разрешителни (предмет на молбата за допълване на решението), а и дори да е така, то в акта липсва такъв отказ, при което липсва акт на съдебен контрол. Още повече, че съдът няма как да върне преписката на органа, когато последният не е сезиран.

Постановяването на допълнително решение не е средство за постигне правен резултат, различен от вече постановения със съдения акт, а именно „изкуствено“ да се разшири действието на акта по отношение на останалите 4 броя разрешителни и по този начин чрез подадената жалба да се избегне пропуск за подаване на искане за преиздаване на същите разрешителни.

Горното налага извод, че е налице произнасяне по цялото оспорване и изчерпан спорният предмет, което води до извод за неоснователност на молбата за постановяване на допълнително решение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата от 16.12.2022 г. на „ВЕЦ Своге“ ЕООД, с която се иска постановяване на допълнително решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: